

ordentlig, endogsaa i Løbet af eet Aar; saaledes kostede f. Ex. i sidste Aar en Dl Flyn- dere til en Tid kun 24 f., medens den i 1866, tror jeg, kostede 40 f. Derfra kan der derfor slet intet Bevis hentes.

Mosenørn-Teilmann: Jeg vil kun udtale, at jeg næsten er bleven endnu mere tvivlsraadig med Hensyn til, hvorledes jeg skal stemme, efterat jeg har hørt Indholdet af de omtalte Erklæringer og dernæst har hørt det ærede Medlem tale, som nu sidst havde Ordet. Jeg har ikke læst det af ham berørte Andragende, og jeg veed selvfølgelig ikke, hvad der staar deri. Men det forekommer mig, at det fremgik klart af de Dplysninger, som den ærede Ordfører gav om Andragendet, at man paa Fuur senere er kommen enstemmig til at ønske Regjeringens Lovforslag, og jeg antager, at dermed maa være ment det foreliggende Lovforslag. Ja, det ærede Medlem, der udgjør Mindretallet i Udvalget, ryster paa Hovedet, men jeg kan dog ikke opfatte Sagen anderledes. Mener det ærede Medlem, at det er Loven af 1867, som man ønsker paa Fuur? (Brinck-Seidelin: Ja!) Ja, det kan jeg ikke faae ud af, hvad der er fremkommet, og jeg maa derfor tilstaa, at jeg nu vil følge den ærede Minister og Flertallet i Udvalget, og altsaa stemme for Vedtagelsen af Lovforslaget. Men jeg gjør det rigtignok ganske sikkert med den Tro, at vi, om ikke til næste Aar, saa Aaret efter igjen, ville komme til paany at lovgive paa dette Omraade, og jeg vil derfor tillige udtale det Ønske, at Sagen da maa have klaret sig saaledes, navnlig hos selve den fiskeridrivende Befolkning paa Limfjorden, at det Resultat, der saa kommer frem, ogsaa maa blive et saadant, hvorpaa man kan bygge for længere Tid.

Brinck-Seidelin: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Jeg antager, at det virkelig kun er for en kort Bemærkning.

Brinck-Seidelin: Ja, det skal kun blive en ganske kort Bemærkning. Jeg vil nemlig

kun sige, at det netop er deri, at Misforstaaelsen stikker, at den ærede Ordfører har oplæst af et Folkethingsmedlems Foredrag, at Befolkningen paa Fuur skal have indgivet et Andragende til Rigsdagen om at faae Regjeringens Forslag, som det ligger for, men at det paa-gjældende ærede Medlem har udtrykt sig forfælt. Det er en ligefrem Drykfeil, at man paa Fuur ønsker Regjeringens Forslag, som det ligger for; man ønsker at beholde Loven af 22de Marts 1867, og det er den Ordning, som er anbefalet i det omtalte Andragende. Det vil man kunne overbevise sig om, naar man vil efterse selve Andragendet, der, som sagt, ligger i Læsesalen.

Formanden: Jeg tilstaa, at det er høist beklageligt, at der kan være en saadan Uklarhed om et Punkt, som det maatte have været muligt tidligere at faae fuldstændig klaret. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Ja, jeg skal altsaa kun hen- vise til, hvad der staar med rene og klare Ord i Folkethingstidenden om det med mange Underkrifter forsynede Andragende fra Fuur.

Brinck-Seidelin: Det er, hører jeg i dette Dieblif, rettet i et senere Nummer af Folkethingstidenden.

C. A. Hansen: Maa jeg endnu gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Landssthings- mand har Ordet for en kort Bemærkning.

C. A. Hansen: Jeg vil kun sige, at det Andragende, som nu her er blevet sagt, at skulle være forfærdet i Folkethinget, ikke har været overleveret til Udvalget, og at Flertallet aldeles ikke har været vidende om, hvor det var.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om den foreslaaede Dagsorden, og man gik til Afstemning.

Forslag af Mindretallet i Udvalget